

## Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Invste, Deo  
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

**Stengel, Georg**

**Ingolstadii, 1650**

§. 9. Quo modo ad templum eundum, & orandum, vt exaudiamur?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

si; imple igitur hoc opere in me gratia tua, in-  
dignissimo peccatore. Ex hoc enim temporis mo-  
mento promitte vobisq; tibi, me mala illa non  
amplius patraturum, quibus ex animi mei sen-  
tentia renuntio, tibi mundo corde & corpore  
seruiturus; Hoc igitur die atque hac hora, ô mi  
Deus, suscipe petitionem precesq; meas. Tali ani-  
mo propositoq; vita mea emendanda è templo  
exiui. Hæc vbi dixit, ab omni vndique po-  
pulo ad Deum est, vnanimi magnaue voce,  
conclamatum: O Deus, quam magnifica ta Psal. 31.6:  
sunt opera tua! omnia in bonitate fecisti, miseri-  
cordia tua plena est terra.

§. IX.

Quo modo ad templum eundum, & orandum,  
ut exaudiamus?

Vtinam & nos omnes, qui ad orandum  
conuenimus, sic possemus exclamare! Non  
dubito enim, si Paulus simplex h̄ic esset, cum  
visurum alios quidem ardentes & lucentes,  
& l̄atum Angelum secum habentes; alios  
autem vndique contaminatos, quos plures  
dæmones catenis vincitos trahunt, & du-  
cunt quocumque volant: qui si Spiritum  
S. ipsum contristant, cur luctu Angelum  
suum non afficiant à se longè remotum?  
Quibus hos non lachrymis prosequi par est,

V 4

cum

cum S. Paulo Simplici? cum & ipsi sint calamitosi, & illorum peccata in Ecclesiam excitent tot calamitates? Quas cum deberent tollere, solent multiplicare. Quid enim hi precibus suis impetrant? Bias Philosophus videns impium, in sua naui, inter maris procellas orantem, iussit eum cessare; ne si Iupiter audiret, illum inibi esse, saeuorem immitteret tempestatem. Quid, ô impure, tua te oratione speras à Deo impetraturum? qui cum oras, illa lingua vteris, quâ paulo prius abominanda es locutus; quâ Deum blasphemasti? quâ fratris tui animam occidisti? illud os aperis, quo heri osculatus es meretricem? Illas manus ad cælum tendis, quibus contra Deum, contra honestatem, contra naturam, contra te ipsum peccasti? Sanctus est Deus, sanctis manibus est commendus. Verum hoc exemplo moueor, ut neque peccatores quidem hinc arceam, sed inuitem, ut nullum templi officium, nullam exhortationem prætermittant. Et, quamuis alio fine præsentiam suam contaminent, quamuis dicant: Veni frater, audiamus aliquid curiosi, tamen potest illis contingere, quod contigit huic peccatori, ut uno verbo, una sententia perculsi audiant, quod tota vita

vita non possint obliuisci. Multi cum Publio  
canum templum adierunt peccatores, & recesserunt iustificati, digni pace & diuina be-  
nitione. Ad hoc ego, cum Paulo Sim-  
plici, Deum irritantes non cessabo deplora-  
re, & ad ploratum adducere. Ad hoc ipse  
Deus immittit calamitates, vt cum filio  
prodigo inopia inediaque coacti ad Patrem  
renuantur. Ita & pueruli longius euagati,  
qui blanditijs reuocantem matrem sper-  
nunt, territi aut offensi illico ad maternum  
gremium recurrunt. Nemo potet hoc ani-  
mo à me fieri inimico, si crima detegam,  
si vlcera tangam; si tacerem, inimicus essem,  
sicut, si vulnus lethale tibi inflictum sciens  
chirugo non indicarem. Deus bone! bar-  
barum censem, si quis amico ægrotanti  
non succurrit, si seit & dissimulat medici-  
nam. Quid erit, si alterum conspiciam, in  
omni flagitio voluntari, catenis Acherunti-  
cis ligari, & iam, velut reum, ad supplicium  
æternum duci; eiusque peccatis toti patriæ  
exitium parari, & non succurram? non cla-  
mem, ne & ipse aliquando clamare debeam:  
*Venisti, quia tacui?* Non tacuit *Paulus sim-*  
*plex*, lachrymis clamauit, clamauit verbis,  
& totum populum ad diuinæ laudes exci-

V 5 tavit.

314 Cap. XVI. Exemplum piæfemina,  
tauit. Quin & hodie per hoc exemplum  
clamat: *Lauamini, mundi estote, auferite ma-  
lum cogitationum vestrarum, &c.* Pessimum  
autem malum cogitationum est, iudicium  
temerarium, de quo alterum exemplum ac-  
cipitote.

## C A P V T XVI.

*Quantopere iudicia hominum, in aliorum  
factis censendis, errare possint?*

§. I.

*Qui ordo Calestinarum Annunciarum? &  
qua illius Fundatrix?*

 D pietatem, in Ecclesia, excitan-  
dam, excitauit benignus Dominus  
nouam quamdam feminarum re-  
ligionem. Nomen est feminarum Deo di-  
catarum, *Calestina Annuntiata*; illud ab ha-  
bitu, incedunt enim togâ candidâ & pallio  
cæruleo, seu cælestis coloris, tectæ: istud ha-  
bent à fine Fundatricis, cuius mens fuit,  
honorem Matris Dei, ab Angelo annuntia-  
tæ propagare. Ordinis huius Fundatrix fuit,  
Genuensis illa matrona *Maria Victoria*, quæ  
primum An. Christi 1617. die 15. Decem-  
bris viuere desijt. Vitam eius, Italico idio-  
mate, copiosè descripsit quidam Pater So-  
ciætatis